*प्रीतिद् m. *der Spassmacher im Schauspiel.*

प्रीतिदत्त Adj. *aus Liebe —, aus Zuneigung geschenkt.*

प्रीतिदान n. *Liebesgabe* Ragh. 15,68.

प्रीतिदाय m. dass.

प्रीतिधन n. *aus Freundschaft geschenktes Geld.*

प्रीतिपूर्वकम् Adv. *in Liebe, auf freundschaftliche Weise.*

प्रीतिमत् 1) Adj. *a) erfreut, froh, befriedigt. — b) Liebe —, Freundschaft zu Jmd fühlend, Jmd gewogen, verliebt;* mit Loc., Gen. oder Acc. — *c) liebevoll* (Wort). — 2) f. °मती *ein best. Metrum.*

प्रीतिमय Adj. *aus Freude entstanden* (Thränen).

प्रीतियुज् Adj. *geliebt, lieb* Kir. 1,10.

प्रीतिरसायन n. *ein Freude bewirkender Zaubertrank* Spr. 4860.

प्रीतिवचस् n. *liebevolle —, freundliche Worte.*

प्रीतिवर्धन m. *der vierte Monat.*

प्रीतिसंगति f. *ein Freundschaftsbündniss mit* (Instr.).

प्रीतिसंदर्भ m. Titel eines Werkes.

प्रीयति m. Bez. *der Wurzel* 1. प्री MBh. 8,42,31.

प्रीयाय्, °यते *sich freuen über* (Acc.) MBh. 2,63, 5. Vgl. प्रियाय्.

प्रु, प्रवते *aufspringen* Bhaṭṭ. — Caus. प्रावयति *reichen bis* (Acc.) Bhaṭṭ. — Mit अति *hinüberspringen, entspringen.* — Mit अप *herabspringen.* — Mit अभि 1) *herbeihüpfen, — springen.* — 2) *hineinspringen in* (Acc.). — Mit आ *anspringen, hinaufspringen;* mit Acc. — Mit उद् *herausspringen.* — Mit उप in उपप्रुत्. — Mit वि *nach allen Seiten sprühen* Maitr. S. 2,1,11. विप्रुत *versprengt, verschlagen, palans.*

°प्रुत् Adj. in अन्तरिक्षप्रुत्, उदप्रुत्, उपरिप्रुत् und कृष्णप्रुत्.

प्रुष्, प्रोषति *prusten* (vom Ross), *schnauben.* Partic. प्रोषत् und प्रोषमान. — Caus. प्रोषयति *Gewalt anwenden.* — Intens. Partic. पोप्रुषत् *heftig schnaubend.* — Mit अप *wegschnauben, wegblasen.* — Mit प्र 1) *aufpusten, aufschnauben.* — 2) *aufblasen* (die Backen) RV. 3,32,1. — 3) *die Glieder schütteln* (nach dem Comm.). — Vgl. प्रोष्.

1. प्रुष् 1) प्रुष्णोति, प्रुष्णुते, (वि) प्रुष्यति. *a) spritzen, träufeln. — b) bespritzen, benetzen.* प्रुषित *bespritzt, benetzt.* — 2) *प्रुष्णाति (स्नेहने, सेचने, पूरणे, आर्द्रीभावे; auch मोचने st. सेचने. — Mit अभि (प्रुष्णुते) *Etwas an sich bespritzen, — benetzen.* — Mit उद् in उत्प्रुष्. — Mit परि (°प्रुष्णुते Dat.) *ringsum spritzen* TS. 7,5,11,2. — Mit वि *hinausspritzen, abträufeln.*

2.°प्रुष् Adj. in अधप्रुष् und घृतप्रुष्. Vgl. प्रूष्.

3.*प्रुष् *brennen.* प्रुष्ट *gebrannt.* Râśâṭ. 6,144 fehlerhaft für पुष्ट.

प्रुषधु m. N. pr. fehlerhaft für पृषध्र.

प्रुषाय्, प्रुषायति, °ते 1) *spritzen, träufeln.* — 2) *bespritzen, benetzen.* — Mit अभि *benetzen.* — Mit आ *beträufeln, bespritzen.*

प्रुषितप्सु Adj. *gesprenkelt, bunt.*

*प्रुष्टाय्, °यते von unbekannter Bed.

प्रुष्व 1) *m. *a) die Regenzeit. — b) die Sonne.* — 2) f. प्रुष्वा und प्रुष्वा *Reif, Eis.*

*प्रुषाय्, °यते *tröpfeln.*

प्रू in *कटप्रू.

प्रूष् in अष्टाप्रूष्.

*प्रेकीय्, °यति Denomin. von प्र + एक.

प्रेक्षक Adj. (f. प्रेक्षिका) 1) *zusehend, sich Jmd oder Etwas* (Acc.) *ansehend, — anzusehen beabsichtigend;* Subst. *Zuschauer* Mân. Gṛhj. 1,12. — 2) *in Betracht ziehend, erwägend, Recht sprechend* 210,24.

प्रेक्षण n. 1) *das Anschauen, Schauen, Sichansehen* (119,21. Gaut.), *Zuschauer bei einer Aufführung.* — 2) *Blick.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ Megh. 79. — 3) *Auge.* — 4) *Schauspiel.*

प्रेक्षणक 1) Adj. *zusehend;* m. *Zuschauer.* — 2) n. *Schauspiel* Hemâdri 1,545,21. Bâlar. 58,16. 67,1. *Komödie* (Gegens. *Wirklichkeit*) 83,19.

प्रेक्षणकूट n. = अक्षिकूट Suçr. 2,466,14.

प्रेक्षणिक m. *Schauspieler* (?) Vet. (U.) 125.

प्रेक्षणीय 1) Adj. *a) zu sehen, sichtbar, — für* (Instr.). — *b) anzuschauen —, aussehend wie* (im Comp. vorangehend). — *c) sehenswerth, — für* (im Comp. vorangehend), *prächtig* Spr. 7646. Compar. °तर (Chr. 47,28), Superl. °तम. — 2) n. *Schauspiel* Vet. (U.) 183.

प्रेक्षणीयक n. *Schauspiel.*

प्रेक्षणीयता f. *Sehenswürdigkeit.*

प्रेक्षा f. 1) *das Sehen, Anschauen, Anblicken, das Zuschauen bei einer Aufführung.* — 2) *das Aussehen, gutes Aussehen, Pracht.* — 3) *Schauspiel* Hemâdri 1,545,19. 21. — 4) *das Auffassen als* (im Comp. vorangehend), *Gemeintsein.* — 5) *Umsicht, Ueberlegung, Bedacht, Verstand.* — 6) ** Ast.*

*प्रेक्षाकारिन् Adj. *mit Bedacht zu Werke gehend* Gal.

प्रेक्षागार m. n. und प्रेक्षागृह n. *Schaugebäude, ein Gebäude, von dem man einem Schauspiel zusieht.*

प्रेक्षापूर्वम् und प्रेक्षापूर्व° Adv. *mit Bedacht.*

प्रेक्षाप्रपञ्च m. *Theaterspiel* Bâlar. 74,9.

प्रेक्षावत् Adj. *mit Umsicht zu Werke gehend, bedächtig, verständig.*

प्रेक्षाविधि m. *Theaterspiel* Bâlar. 83,17.

प्रेक्षासमाज n. Sg. *Schauspiele und Versammlungen* 193,18.

प्रेक्षित 1) Adj. Partic. von ईक्ष् mit प्र. — 2) n. *Blick.*

प्रेक्षितृ Nom. ag. *Zuschauer.*

प्रेक्षितव्य Adj. *zu sehen, —zu bekommen* (im Prâkrit) 296,26. 317,31.

प्रेक्षिन् Adj. 1) *zusehend, zuschauend, schauend, — auf* oder *nach, sein Augenmerk richtend —, lauernd auf* (im Comp. vorangehend). Nom. abstr. °क्षित्व n. — 2) *blickend wie, den Blick von* (im Comp. vorangehend) *habend.*

प्रेक्ष्य Adj. 1) *zu sehen, zu Gesicht zu bekommen, was angeschaut wird, was mit dem Auge wahrgenommen wird.* — 2) *wonach —, worauf man zu sehen, — zu achten hat.* — 3) *sehenswerth.*

प्रेङ्ख 1) Adj. *schwankend, schaukelnd, schwebend.* — 2) m. f. (प्रेङ्खा) *schwankender Sitz, Schaukel, Schwinge.* प्रेङ्खौ *die beiden Pfosten, zwischen denen die Schaukel sich bewegt.* प्रेङ्खण n. *das Schaukeln.* नकुलस्य वामदेवस्य प्रेङ्खौ und मरुतां प्रेङ्खः m. Namen von Sâman Ârsh. Br. — 3) *f. प्रेङ्खा *a) Tanz. — b) ein best. Gang der Pferde. — c) das Umherstreifen.*

प्रेङ्खण 1) Adj. *hinziehend zu* (im Comp. vorangehend) Bhaṭṭ. — 2) n. *a) das Schaukeln. — b) * Schwinge, Schaukel. — c) eine Art Schauspiel. — d)* प्रेखण Trik. 3,3,103 fehlerhaft für प्रेखण und dieses für प्रेषण.

प्रेङ्खणकारिका f. *Schauklerin* (eine best. Dienerin im Schauspiel).

*प्रेङ्खणीय Adj. *zu schaukeln.*

प्रेङ्खफलक n. *Schaukelbrett.*

प्रेङ्खोल्, °लति *sich schaukeln, sich hinundher bewegen* Pr. P. 137. Mâlatîm. ed. Bomb. 313,6, v. l.

प्रेङ्खोल 1) Adj. *sich schaukelnd, tanzend, sich hinundher bewegend* Vikramâñkaṅ. 15,87. — 2) m. *a) das Wehen* (des Windes) Mâlatîm. ed. Bomb. 313, 6. — *b) Schwinge, Schaukel* Vikramâñkaṅ. 11,82.

प्रेङ्खोलन 1) n. *a) das Schwingen, Schaukeln* Kâd. 142,2 (294,4). — *b) Schwinge, Schaukel.* — 2) f. आ *das Wehen* (des Windes) Kâd. 2,139,8.

प्रेङ्खोलय्, *°यति *schwingen, schaukeln.* °लित *geschwungen, geschaukelt, sich hinundher bewegend* Kâd. 14,21 (22,7). 2,16,23.

*प्रेङ्खण n. Nom. act. von इङ्ख् mit प्र.